

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 85 ◆ Четвер, 2 травня 1991 року ◆

Ціна 5 коп.

З ПЕРШОТРАВНЕМ ВАС, ДРУЗІ!

КИЇВ

[Н]

А ХРЕЩАТИКУ — трудящі столиці України і Київської області. Вони підтверджують свою причетність до радикальних змін у суспільстві глибокою вірою в силу народу, трудовим ділами, активним вирішенням соціальних питань. На транспарантах гасло: «Першотравень — день єдиний, а не розбірливий», «Хай живе співробітництво, взаєморозуміння та злагода між народами», «Ні політичними амбіціями. Дота народу — важливіша».

Голоза Верховної Ради Української РСР Л. М. Кравчук, член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України С. І. Гуренко, народні депутати, члени уряду республіки показують квіти до пам'ятки В. І. Леніну.

По святоському Хрещатику ідуть колони виробничих колективів, ветеранів, молоді.

Репортажі про святкування Парашування на Україні читає на 2-й і 3-й сторінках.

МОСКВА

[Н]

А ЗАКЛИК Московської федерації профспілок та Асоціації вільних профспілок МАКПІ з раннього ранку збиралися в різних точках міста колони демонстрантів, щоб сказати рішуче «ні безробіттю, спекуляції, зростаючій ціні, висловити солідарність з непростими мільйонами турботами мільйонів москвичів».

На головній трибуні Мавзолею — Президент СРСР М. С. Горбачов, Голова Верховної Ради країни А. І. Лук'янов, Запрошений голова Ради Російського парламенту Б. М. Єльцин опинилися в ці дні далеко від Москви — у віруючому місті Куйбишев, голова Московської Ради Г. Х. Попов утримувався від участі у мітингу, як він заявив, «з політичних міркувань».

Один за одним підходять до мікрофона голова ВКП В. Щербак, токар заводу «Борець» П. Демілін, голова профкому Московського інженерного театру сатири, народна артистка РРФСР О. Аросева, голова АСП Б. Федоров, голова НОПР І. Ключков та інші. Їх виступи прямо перекликаються з лозунгами, що піднімаються над колонами. Заувають тривогу і занепокоєння за майбутнє Союзу, права людини праці.

Учасники мітингу приймають резолюцію, в якій заявляється про підтримку Спільної заяви «ресети», готовність у складній економічній і політичній обстановці твердо стояти на позиціях захисту інтересів трудящих, добиватися від законодавчої і виконавчої влади енергійних дій, спрямованих на вихід з економічної кризи.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПЕРШОТРАВЕНЬ ОЧИМА

Голос України

Засновник —
Верховна Рада
Української РСР

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

УРСР, 252847
Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:

приймальня — 446-92-11
Відповідальний секретар — 446-72-63
Завідуючий корекцією — 446-68-22
ВІДДІЛИ:
периодичний — 441-84-52, 441-85-64
лістів — 441-82-05, 441-29-61
економіки — 441-80-07
організації — 441-80-18
міжнародний — 441-91-20
охорони здоров'я — 441-88-06
соціального питань — 441-88-85
екології — 441-88-69
культури — 441-86-44
спорту — 441-88-08
інформаційний — 441-81-13, 441-86-28
Історії України — 441-85-62
військових питань — 441-88-52
реклами — 441-89-44
бухгалтерія — 441-84-00

Рукописи на рецензуються і не повертаються.

Індекс 60953
Тираж 166.388.
Передплатна ціна не рин 19 крб. 80 коп.

Газета виходить 5 разів на тиждень. У електрон на 8 сторінок, у середі, четвер, п'ятницю та суботу — по 16 сторінок.

Наступний номер газети вийде 6 травня

КИЇВ. Зряку думалося: що перенесуть — маніфестацію чи дощ? Перенесли — дощ. І я собі, як ота бабуся у Блока, мав ягоди побувати, мовляв, силки ж то краму пішло на дощугу? І знову тані, цитуючи Блока, бурмоти: «Черный вечер, белый снег, идут двенадцать человек».

Літо — не дванадцять, а, як завжди, багато. Краму, мабуть, не вистачило.

ний прохід сприяв би масовості свята. А то, справді, «идут двенадцать человек...».

«О 10.55 дощ почався знову. На площі Жовтневої революції почали киняти червоної чорно-сині прапори на жовто-сині.

У динаміках почувся запертий марш. Промерзіли міліціонери весело заперобірали ногами. Янієсь, молодий чоловік поєд паралельно хвосту маніфестантів портрет Щерби-

рами, гаслами і власними партійно-організаційними «стандартами» демонстранти рушили на Хрещатик. Попереду представники шахтарських колективів несли величезний транспарант «Україні — волю!». За ними депутатське «каре»: М. Топиць, Д. Скорин, І. Драч, О. Ємець, І. Заєць, Д. Павлячио, В. Філенко, Т. Степів, Ю. Носенко, заступник Київського мера О. Мосіон, керівники Руху, інші народні депутати різних рівнів.

революції, а нова музей Лєніна рушили до Лук'янівського в'язниці вимагати негайного звільнення заарештованого депутата С. Хмарі. Туді ж поїхали й післядні народні міліції. Міліціанти на площі ще не було. Не було й дозволеного мітингу.

А в самому «хвості» маніфестантів Блох чоловік з прапором, озшитим з трьох трикутників — блакитного, жовтого і червоного, — із кірватом, серпом і молотом. А внічався стія трінаубом. Журналісти жартували: «Вач, який «добрийняк»! — нічого не образив». Але якщо розібратися, то, може, воно так і треба: всім разом однієї мети. Та, певно, цього нам рості і рості, як до речі, як до суверенітету України, проти якого на обох демонстраціях ніхто не заперечував, хоча й закликали всі...

Володимир СКАЧКО.

кого — як він сам пояснює, «героя Першотравня 1989 року».

Пому ніхто не заважав. Дош — не вистачило. Він почався о 10.55 і скоро синівся. На Хрещатик вступали нові колонні.

Вітали ЖЕНЕРА, спеціальний кореспондент «Голосу України».

□

КИЇВ. Дош не остудив і політичний запал активістів і прихильників Руху. Української республіканської партії, «Зеленого салу», Товариства української мови імені Т. Шевченка «Провітан» та інших організацій, що запланували відсвяткувати Першотравень по-своєму. Як задумали — так і зробили. От тільки вийшли на демонстрації альтернативно, а не в складі загальної колонії кини.

Від Республіканського ставіонку, винишувалися по району і заповнювали всю Червоноармійську вулицю, з жовто блакитними прапо-

Головне гасло маніфестантів: «Єдинаємося в боротьбі за суверенітету України», але, як завжди на таких зібраннях, найбільше відслалося Компартії України. Не обійшли увагою і центр, «іперський уряд» В. Павлова, Союзний договір.

Продумали до токошних організаторів й музичний супровід. Як тільки колона вступила на Хрещатик, змовили мелодії попередників і залунали пісні слов'янських стрільців, козацькі марші, народні наспівні. І диктори проголосували вже інші заклики.

Окрім свисту білих пам'ятників В. Леніну, обійшлися без ексцесів. Мітинги не втручались, та й приводів для цього на Хрещатик не було.

Одтак далі, пройшовши трібуни, з яких, на жаль, альтернативні демонстрації вітали тільки журналісти та просто цікаві, маніфестанти змінили свої плани. Не повернулися на запланований і санкціонований владою мітинг на площі Жовтневої

ДОНЕЦЬК. На фоні стійкої, ої страйкової хвилі сьогодні не сявоту трудящих вдалося. Не демонстрації в Доні, чи, організовані місцевими КПУ, не лунали офіційні промови, не було значної трибуни — високих трибун, суцільних огорож, патентованих рапортів, завітань. Центральну вулицю міста пройшли ветерани війни і партії, нечисленні представники трудових колективів. Обмала було лод.

Сі словами вітання до учасників маніфестації звернувся перший Секретар Донецького міськомі КПУ О. Болотов, другий секретар обкому Компартії України П. Симоненко, голова обласної організації Комітету захисту миру С. Некресов, гість міста лан Херберт з Німеччини та інші. А через наслідки порту, на площі імені В. І. Леніна, почався мітинг, організований Донецьким міськом Радони народних депутатів, під девізом: «За радикальні політичні та економічні реформи. Тут виступили не тільки представники обкомів, нових політичних партій, рухів, а й учасники маніфестації, аж щойно пройшли. Висловлювалися досить популярні точки зору. Часом гору брали емоції. І все ж те ні в одному учаснику мітингу були єдині: щоб вністи наше суспільство з глибокої кризи, слід керуватися не лише почуттями, а й здоровим глуздом. І доречно у зв'язку з цим проголосити слова: депутат міськом Раді, шестер з 20 річ

ВИА

ШКВАРКО.

5 травня—День преси

П'ять травня — професійне свято журналістів, позаштатних і громадських кореспондентів. Сьогодні, напередодні цього свята, ми хотіли б подякувати нашим численним авторам листів, котрі пишуть за величким серцем, за покликаною душою.

За квітень до редакції надійшло 1200 листів, а з початку року—11700.

Одні листи ми надрукували на нашій сторінці «З пошти редакції», інші — у добірках «Коротко з листів», «З пошти відвідувачів».

Всі, хто написав нам, стали спів-

творцями нашої газети, адже ваші листи служать для нас невичерпним джерелом урізноманітнення тематики сторінок газети.

Наша газета молода і нам ще рано відзначати когось з найактивніших авторів.

Тому усіх вас ми заносимо до наших активних дописувачів і з нагоди Дня преси щиро вітаємо з цим святом. Бажаємо вам щастя, доброго здоров'я, гарного настрою!

Колектив редакції.

ЦУР МЕНЕ, «ЧУЧХЕ»

Нещодавно прослухав передачу по радіо, де говорився про існування якоїсь організації «Чучхе». Іаї, які вона сповідує, дуже вразили мене. Та навіщо ж це знову поворот до старих часів? Лично робиться, коштує. Ось чому, якщо б люди бн сказали з цього приводу.

Тан звані послідовники Кім Ір Сена ставлять за мету побудувати комунізм шляхом сивої революції.

А як це вони розуміють сві-

тову революцію? Чи, бува, не шляхом ядерної війни? Сильні рони ми жини у страху перед холодною війною. А тепер що, знову озброювати до зубів, віддати останню сорочку? А проти кого? Ага, це, бачити, проти тих військових, лістів-паразитів, які нещодавно експлуатують робітників. Так там люди вже давно забули, що така бідність (не варт, про нас цього не скажеш). Ім, бачте, захотілося диктатури пролетаріату. Це що, знов хтось нумус буде диктувати свою во-

лю? Зразу видно «демократія не широку ногу».

Почу, що ця організація невеличка. Дай боже, щоб вона і не стала більшою, бо жме дуже хочеться пожити без диктатури, революції, саботажу, перепоманих етапів, перебудов і тому подібного. Пам'ятаймо, що у нас є Україна, за яку так часто забувають.

О. ВОЛОШИН.
Лозова
Харківської області.

Радіокомерсанти чи радіодиверсанти?

Іаучи в ногу з часом, працівники Павлоградського радіо щодавно зорієнтувалися у пошлі. Щоб слухачі завертали увагу на повідомлення, їх роблять, перефразують, перекази з Києва. Знаючи, що зверну увагу на повідомлення комуністичні управління торгівлі, робити нехитро й неозброєним оком, якщо перед очима вийде у певно визначений час. А от коли перерахувати «іс-

торію заперозних розмаїнь, «а ми до нас в районі час, «від суботи до суботи». Зовсім інше діло!

27 березня пішли ще далі: коли почався сесія Верховної Ради України, в трансляцію вклинилося всообщення Павлоградського радіо. Увазі собі обивателя і його відчуття: Голову Верховної Ради України, який говорить українською мовою, перебиває істотний рус-

ськомовний бас. Як бачите, у Павлограді відкрито виявляють неповагу не тільки до Закону про мову, а й до Верховної Ради України.

В. ГУДЗЕНКО.
Павлоград
Дніпропетровської області.

Від редакції. Ми думали, що проблема, яку порушує у своєму листі В. Гудзенко, стосується не тільки Павлограда, а й інших регіонів республіки. Та насправді хотіли б отримати відповідь від голови Дніпропетровського обласного радионіслету В. Петренка та від тих товаришів, які представляють Радянську владу у Павлограді.

ЗУПИНИСЬ, МИТТЄВІСТЬ!

Що ж найцікавіше улічати з сьогоднішнього? Належно амбрати нашому фотокореспонденту. Вілі і дорослим, досвідченим не так просто нині.

Фото Микола КОЗЛОВСЬКОГО.

ІСТИНА В ОСТАННІЙ ІНСТАНЦІЇ

РАДЯНСЬКІ журналісти завжди відіграли від своїх співпартію по парі в інших країнах: підручні партії, П слуги і помічники, вони повинні були відображати тільки потрібну точку зору і аж ніяк не протилежну. На жаль, над таким своїм оригінальним статусом у суспільстві якщо хто й замислювався, то це рідко зводилося якийсь публічний резонанс.

Дозовна проблемність, санкційна критика і безмежний дифирамб публікації — цього достатньо було для радянського чотчка, який попри все вірив у газету, йшов до неї, шукуючи там істину в останній інстанції. Та й це наврада чи могло вітати — там, де не спростовують закони, шукують захисту у газеті.

Перебудова відірвала шляхи перш за все гласності. Журна-

лісти раптом відчули себе мало не головними дійовими особами у всіх процесах, які відбуваються в Україні. Проте після п'ятих перелом, коли писати можна про все, прийшла твердість: ніхилився, парализувався, раптом минав, а в ірніксі — це зовсім не боліче і нікому нічим не загрожує.

А все ж, хай не радіють бюрократи, чиновники, політичні інтриганти: поки живий хоч один журналіст — спомину й не буде. А молоді, божевитні, у кого почуття справедливості — майголовишати з принципі, тільки з Київського держуніверситету імені Т. Г. Шевченка на щорочну входить сто — для газет, радіо, телебачення.

Непереладні для радянської преси були кореспонденти, устрія з доктором історичних наук, професором-політологом, членом Міжнародної асоціа-

ції політичного та детективного роману, публіцистом, диваном фемінарному журналісту Анатолієм Захаровичем МОСКАЛЕНКОМ.

мен. Що, скажу відверто, змушує триматися у формі.

— Студентство сьогодні — чи не найбільш політизована частина населення. Як ви сприймаєте цей факт?

— Спонійно. Студенти факультету журналістики, думаю, сходять до усіх міселих і кеміслих партій, що, однак, не знавас Ім і називати, і друкуватися в газетах, і співробітничати на радіо і телебаченні.

— Студенти — народ удливий. А як маєте чинало підручника, видання у застїйні часи. Вам не доводиться, скажемо так: жити з цим проблем?

— Ви, мабуть, хочете запитати, чи не доводиться мені переглядати власні погляди? Я чув, як на подібне запитання відповідав перший секретар Подільського райкому партії Києва, народний депутат УРСР Іван Салій: тільки дури їх не переглядають. Зараз це жорстка нерешлима ціностей, і в мене так.

Я не соромлюся сказати студентам: ось цей розділ з мого підручника пропустіть як застарілий, чи не актуальний. Навіть у точних на-

уках настають зміни, а в журналістиці це відбувається повільніше.

— Як це зміни?

— Насамперед комп'ютеризація навчального процесу. Ажде рино-чи пізно, а сучасна техніка з'явилася і в радянських засобах масової інформації. Букально сьогодні на зрешні рад було впроваджені спеціальний курс економіки, який незабаром стане нормативним. Його читачити викладачі економічного факультету. Це необхідно, адже ми вступаємо в ринкові відносини.

— І все ж, якщо скласти всі необхідні якості для сучасного журналіста, то який б ан, декан факультету журналістики, хотіли б бачити своїх випускників?

— Інтелігентним людям, лічарями без страху, готовими стати на захист соціальної справедливості. Журналістська професія, я вважаю, найдемократичніша професія, дає їм таку можливість.

Інтерв'ю взяла
Валентина ПІСАНСЬКА.

Фото
Олександра КЛИМЕНКА.

— Анатолій Захаровичу, чи легко зараз навчати студентів? Та ще й таких спеціфічних, як майбутніх журналістів...

— Так, студент нині і справді інший. Зараз уже

Наш прес-клуб

ЧИ БУВ ЖЮЛЬ ВЕРН

Відтепер — не тасано — МАФІОЗО?

Відтепер — не тасано —

Зараз, коли снім полум'яним дотрим авторитет футбольної збірної Дієго Марадо-ни, широкі кола громадськості знову звернули увагу на проблему наркотиків. Тим більш, що причини для цього (окрім поведінки аргентинського форварда) — більш ніж достатні. Зокрема, надбаням зарубіжної преси ставлять дедалі нові подробиці секретного плану південно-американських «наркособорників» і сіднійської мафії: «причнтний» Європу до кокаїну, забативши цією отрутою мово місцевих наркоманів (які раніше задовольнялися героїном).

Операцію, судячи з усього, підготовлено солідно й на її здійснення витрат не шкодувати. Минулого серпня коломбійська секретна служба та Інтерпол підготували спільну доповідь, промовисто названу: «Кокаїн — наркотик року в Європі». «Європейці», — визнають спеціалісти, — звичайно вважають вилучення шести кілограмів кокаїну величезною подією. Нині вони спостерігають замість цього вагому до однієї або двох тонн і залупити цієї кокаїни міг судити потрапити?»

Заняття, «прямо скажемо, риторичне. Адже Західна Європа являє собою суцільне океанське узбережжя, ідеально пристосоване для вилучення наркотиків; у кожного великому місті — потужний аеропорт, куди приземлюються літаки з Південної Америки; до того ж, слід врахувати й випадковий наїзд наїрмачів у випадковий «білий смерті», що раз у раз ставить мільйони в безопечні становище.

Наркотики, недарма сприяють кокаїнову зливу на Старий світ: у літа-квартир закордонської й місцевої мафії стратегів не бракує. Зокрема, враховують те, що в Західній Європі невдовзі офіційно зникнуть кордони (й

митиці), що ціна кокаїну тут наблизилася, ніж у сідній Новому, що процес інтеграції (раніш чіпозі) зачепить і Європу в цілому, що бюрократія інтерна навіть у смертельному, здавалося б, добої з наркотиками. (Журнал «Тайм» з цього приводу пише: «Офіційні особи у Східній Європі і в Радянському Союзі пояснюють, що тоді, як вони мають справу із зростаючою проблемою героїну з південного заходу Азії й наркотиками місцевого виробництва, кокаїн не є поширеним, зокрема через свою дорожнечу»).

Так, не сьогодні. Але за умов різного зростання соціальних стресів, плюс повільних сум «вільних» грошей у населення (зокрема — і потенціальних наркоманів), чи виправданій подібний олімпійський спокій? Аж ніяк. У зв'язку з коїновісною експансією «Тайм» попереджає: невдовзі «щойно сформований» народ Центральної та Східної Європи, плюс Радянський Союз, мають бути готові до того, щоб одного чудового дня спустити цілого забороненого плада вільного ринку».

Покли ми благоденствуємо, битва на континенті розгортається за всіма правними воєнними статтями. Як стало відомо, два роки тому сумної слави «Медельський картель» коломбійський «наркособорник» уклав з італійською мафією широкомасштабну угоду. Згідно з нею, «висої сторони, які домовляються», розквітнуть спільний бізнес: у Європі розвивається південноамериканський кокаїн, а в Новому світі героїни, вироблений у підпільних лабораторіях на Сідні.

Не дрімують і власті, «Злочинці вже створили об'єднану Європу», — заявляють в Інтерпол. — Але не можна залишатися позаду. Тим більш, що варто нам заарештувати дванадцятьох нарко-

мафіозі, як тут же з'являються двадцять чотирьох нових, які готові зайняти їхні місця».

Отже, розробляються заходи щодо створення загальноєвропейської антинаркотичної розслідувальної служби, а законодавці вже передбачили валютні правля: після 1993 року, коли відбудеться фактичне об'єднання Європи, в усіх тамтешніх банках будуватимуть новий рахунок на свою, більшу за 1993 доходи, реструктуриється окремо (аби не дати банкам змогу «відмивати» зароблену на наркотиках валюту).

Суворо наркотики вже будували діяльність, пов'язана не тільки з наркотиками як продуктом, а й з їх пропагандою. У зв'язку з такою практикою варто звернутися до деяких історичних фактів, які нині наводяться зарубіжною пресою. Зокрема, «все той самий журнал «Тайм» уділює зауважку, що європейцям, мовляв, якщо і слід скритися, то, насамперед, на себе самих, адже, хоча наркотики властивості дистинові старі відомі констадорів Пілардо від ініція ще сотні років тому, екстракт кокаїну вперше виготовив у 1860 році австрійський фармацевт Альберт Гіманн, хвалю тодішніми властивостями кокаїну прославив (у спеціальній монографії) Зігмунд Фрейд; з того, що вино, одним з компонентів якого є кокаїн, кокаїнові есенції, «охололю організм вогнем», радів Анатоль Франс; у захваті від кокаїну лаюв був Юль Верк (який, там само, як і британська королева Вікторія). Тож не дивно, що згодом з'явився безліч подібних напоїв (та й у перших партіях «кокаїнової» був присутній екстракт кокаїну).

Звичайно, легко некувати з Нікола Верк, який навіть до всієї його багатоглобальної уяви не зміг передбачити «нахлид» наслідки для людства від кокаїнової «кайфу».

Але те, що для великого фінансиста було майбутнім, для нас стало реальністю, і кокаїн десь безбездольно косячить, як роз-спокладання за тим, як розгортається «кокаїнові новела», — це дедалі нові трагедії, нові жертви, нові смерті.

Володимир САВІЦОВ

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України РРФ

Головний редактор
Сергій ПРАВДЕНКОРедакторів:
Олександр БІЛНІК
заступник головного редактораАнатолій ГОРЛОВ
заступник головного редактораОлександр СЕМЕЛІНОВ
член-кореспондент АН УРСР

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ

Леонід САМОЙЛЕНКО
заступник головного редактораБорис СИДОРЕНКО
заступник головного редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ

Віталій СУДАЯ
відповідальний секретарНАД НОМЕРОМ
ПРАЦЮВАЛИ:Заступник редактора —
Олександр БілникЧерговий редактор —
Яніс ГальченкоАвтори манети —
Анатолій Мироненко,
Людмила Пудушкін.Випускники —
Леонід Кіноско.Оформлення —
Володимир Кіселев.Коректори:
Тамара Башатінін,
Наталія Власин,
Людмила Морозова,
Антоніна Сильвартова,
Людмила Нессіа,
Любов Станішин,
Людмила Терещук.Варстальники:
Татана Баліон,
Алла Буднінська,
Марія Солодов,
Ольга Бабіко,
Сергій Скаженко.Літиспівачі:
Віктор Проциш,
Раїса Тринков.Ордену Лавіна номінував
друку видання
«Радянська Україна»
252047, Київ 47,
проспект Перемоги, 50.Індикс 60955.
Тираж 166.200.Переплатна ціна
на рік 19 руб. 80 коп.

Зам. 03150851.

ОЧКИМА ЗАРУБІЖНИХ КОЛІГ

Вашінгтон і Москва наблизилися до вступованого розбіжностей щодо визнання Радянським Союзом своєї обов'язків, які випливають з укладеного 22 країнам історичного договору про спорочнення значущих об'єктів. Європі, що відкриває шлях до його ратифікації. Таке згублення усуває всі причини, з яких відпадає підписання чергової угоди з СРСР щодо ядерних озброєнь. Прагнення до номпромісу та усунення розбіжностей обидвома країнами та в радянсько-американських взаємодіях.

Нью-Йорк таймс [США].

Радянські консерватори та радикальні шатації поєднують тиск на Михайла Горбачова, утворюючи широкій фронт, що складається з протибуржуазних політичних сил, але які спільні у зливанні до відстані навірника Кремля.

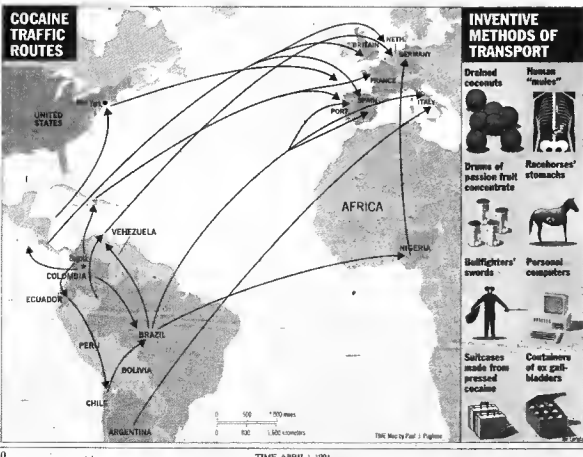
«Вашінгтон пост» [США].

Існує величезна проблема — Радянський Союз, щодо якого виникли міграційні наслідки, починаючи з минулого літа, робить найфактистичніші припущення. Вони підтверджують і радянською пропагандою певного напрямку. Але є наявною суперечність між керівними прагненнями Заходу добитися лібералізації законодавства щодо виїзду з СРСР та банками уникнути капіталь радянських туристів, які не мають коштів.

«Монд» [Франція].

Ніколи ще за шість років правління М. Горбачова ознаки розпаду політичної влади не були настільки очевидними, як у минулі дні. З одного боку, країна та демократії проти рафінанс цієї, яка є безглуздою без проведення приватизації, можливий крах соціального бюджету країн небезпечна розпущення роботи в нього свій внесок, триваючи війна законів. А з другого боку, Б. Єльцин, який змінив свої погляди і його, судячи з усього, в червні буде обрано президентом Росії. Країна наближається до небезпечної межі, коли вже ніхто не піднімає про комуністичну програму. Мова буде йти тільки про одне: ліквідацію старих структур.

«Вельт» [ФРН].

30